

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע, מועדים ואירועים שונים

שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

פרשת כי-תבוא

מהו קטן אמנה?

אחת הקללות בפרשת השבוע היא: "והיו חייך תלויים לך מנגד ופחדת לילה ויומם..." בגמרא במסכת סוטה דף מח. נאמר: ר' אליעזר הגדול אומר מי שיש לו פת בסלו ואומר "מה אוכל למחר?" אינו אלא, מקטני אמנה. וכן במשנה ברורה (סימן קנז) מובא שאסור לאדם לעכב (להשאיר) לעצמו מזון מהיום למחר, וזאת כדי שיבקש מה' בכל יום מחדש על מזונו...

מסופר על הגאון ר' יצחק זאב סולובייצ'יק שבזמן מלחמת העולם השנייה שהה בעיר וורשא. כמוכן שהיו הפצצות קשות והתושבים בילו ימים כלילות במקלטים. גם בשעות קשות אלו שמר הגאון את דברי חז"ל ולא השאיר פת ליום המחר מתוך ביטחון בה' שיספק לו את צורכו למחר. בשנה זו הסתפק הגאון ביום ח' בתשרי האם להשאיר לחם למחר שכן ערב יום הכיפורים יש מצווה לאכול, או להמשיך במנהגו ולא לחשוש למחר? לאחר שיקולים רבים החליט הגאון להשאיר חתיכת לחם ליום המחר. למחרת בבוקר הקיש בדלת ביתו של הרב אחד המבקרים שבאו לחסות בצילו ביום הקדוש, הוא סיפר לרב כי הכין עבורו מטעמים לערב הצום אך בדרכו שמע פיצוץ אדיר ונשמט המגש מידו וכל המטעמים נפלו לארץ ונשחתו. או אז הבין הרב כי אות הוא מן השמים כי ל היה לו להשאיר פת ליום המחרת...

לא פעם אנו חושבים שבאספנו שלל לרוב ומתוך חיסכון נזכה להרווחה אך לא פעם תופחת המציאות על פנינו ולרוב נשארים עם חסכים וללא שום חסכון...
ראיתי **סיפור מליצי** שמוסר השכל גדול בצידו:

איש אחד עמד ליד בניין משרדים מפואר ועישן להנאתו. ניגש אליו עיתונאי אחד ואמר לו כך: שלום, אני מעיתון "מקומי" תסכים אולי שאשאל אותך כמה שאלות? אותו גבר מסתכל אליו ועונה: כן, יש לי כעת זמן - אני לא ממהר. העיתונאי פתח ואמר: אני עוקב אחריך כבר כמה דקות ואני רואה שאתה מעשן הרבה, האם תוכל לומר לי אדוני, כמה זמן אתה כבר מעשן? האיש מבלי להסס השיב: תעשה חשבון, היום אני בן 43 ואני מעשן מגיל 16... העיתונאי המשיך להקשות: ואלו סיגריות כבודו מעשן, אם זה לא סוד מבחינתך כמובן...? הגבר בניחותא משיב: לא, זה בוודאי לא סוד, אני מעשן "מלבורו" אם זה לא מפריע לך... העיתונאי לא רצה להציק והכריז: שאלה אחרונה - כמה סיגריות אתה מעשן ביום? האיש משיב בגאווה: בערך שלש קופסאות ליום. העיתונאי ההמום מוציא מחשבון כיס ומתחיל לחשב, לאחר דקה הוא פונה לבן שיחו ואומר לו: תשמע, כעת עשיתי חשבון ותופתע לשמוע שהתוצאה היא - שאילו לא היית מעשן, יכולת לחסוך את הכסף הזה ולקנות את הבניין המשרדים המפואר הזה שנמצע בדיוק מעליך... הגבר העלה חיך על שפתיו: ברצינות?! ואתה לדוגמא, מעשן? העיתונאי השיב בגאווה: לא, אני לא מעשן. המשיך המעשן לשאול: נו, ולך יש בניין משרדים מפואר כזה?! העיתונאי השיב בבושה: לא, לצערי אין לי... כעת מתח הגבר את חזהו ואמר לחוקר הצעיר: נו, אתה רואה? אני גם מעשן וגם הבניין המפואר הזה שייך לי...

והמסר הוא: אל נחשוב ולו לרגע שלהשאיר ליום המחר היא הדרך אל העושר...

שבת שלום ומבורך

מצווה לפרסם בעבודה ובבית הכנסת